

Workshop Intervocaal op zaterdag 15 september 2012

We werden 's ochtends verwacht in OBS de Helmerhoek, de school waar onze voorzitter Marjo Goris werkzaam is geweest als leerkracht.

Als tegenprestatie voor het gebruik van de school zullen wij hen trakteren op een kerstconcertje.

We werden ontvangen met koffie en thee, en met een heerlijke traktatie van Vera en Caren vanwege hun verjaardag.

Gonça, een oud-leerling van Marjo en van Turkse afkomst, was onze gast en zou ons helpen met de uitspraak van het Turkse alfabet. Ze gaat ook zingen tijdens ons concert op 18 november. Ze vertelde wat over zichzelf: over haar passie voor zingen, haar werk in Amsterdam en haar warme relatie met haar ouders.

Ze kreeg te horen dat we het erg op prijs stelden dat ze vandaag naar Enschede wilde komen.

Na de warming-up begonnen we met een nieuw lied: de Turkse canon 'Hasret'.

Gonça had het Turkse alfabet op papier gezet met de uitspraak erachter, zodat we konden aflezen hoe de uitspraak van de verschillende letters is. Dit bleek nog niet zo eenvoudig.

Gonça zong Hasret eerst voor: we waren onder de indruk van haar volle en warme stem. Er werd door verschillende koorleden al flink bijgekrabbeld op het muziekpapier, zodat tijdens het zingen de correcte uitspraak bewaakt zou kunnen worden.

Na een paar keer doorzingen was Gonça tevreden met onze uitspraak. Door de tekst van de canon te vertalen: 'wat oneindig is dit verlangen ... heel pijnlijk, om in den vreemde te zijn' konden we ook meer dynamiek in de uitvoering leggen.

Vervolgens hebben we nog tijd besteed aan 'Hanim Kiz'.

De lunch was heerlijk en helemaal in Turkse stijl. We kregen lamachun (Turkse pannenkoek) die gevuld kon worden met verschillende groenten en sausjes. Het toetje was Turkse yoghurt met walnoten en honing.

In het verzorgen van de inwendige mens zijn de Intervocalers zeer bedreven!

Na de lunch werd het even chaotisch omdat de meeste koorleden de volgorde van de map conform het programma van ons middagoptreden nog op orde moesten krijgen. We hadden nog heel even tijd om 'This place here' te zingen - zodat Frank z'n keyboard ook niet voor niets had meegenomen - en vertrokken toen naar Prismare voor ons optreden.

Pauli Nijkamp